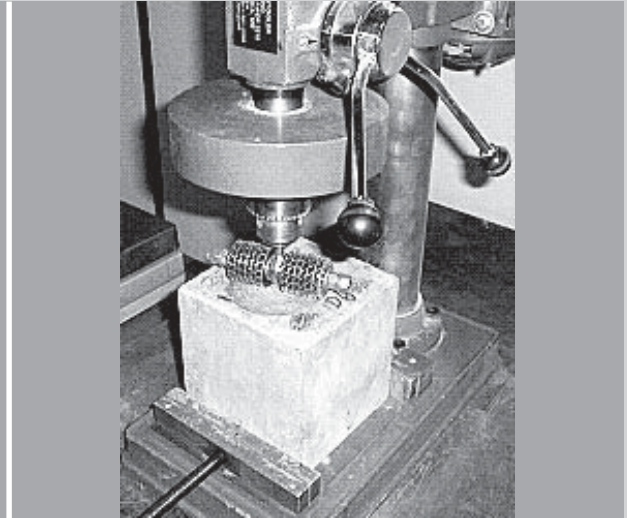
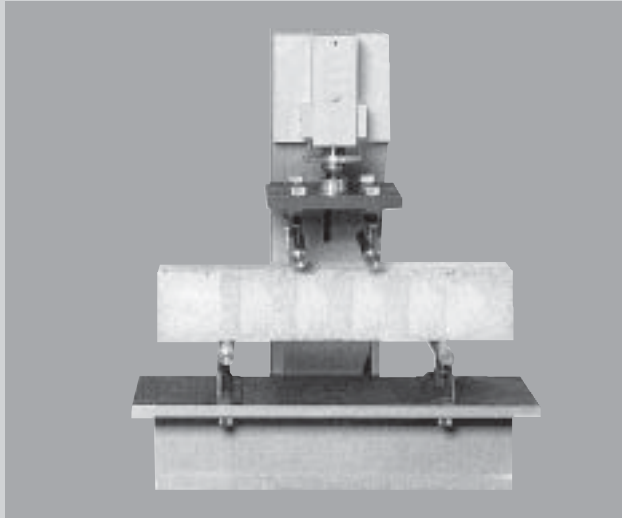

คุณสมบัติต้านกำลังอื่น ๆ

บทที่

16

ก) การทดสอบกำลังดัดของคอนกรีต (Flexural Strength Test)

ข) การทดสอบความต้านทานการขัดสี (Abrasion Resistance)

รูปที่ 16-1 การทดสอบกำลังชนิดต่าง ๆ ของคอนกรีต

บทคัดย่อ

นอกจากกำลังอัดแล้ว คุณสมบัติของคอนกรีตเชิงตัวแล้วในด้านกำลังชนิดอื่น ๆ ที่น่าสนใจและควรศึกษาไว้ ได้แก่ กำลังดึง, กำลังดัด, กำลังเฉือน, กำลังยึดเหนี่ยว, กำลังกระแทก, และความต้านทานการขัดสี

กำลังดึง คือ ความต้านทานในด้านรับแรงดึงของคอนกรีต มีค่าต่ำมาก ประมาณ 10% ของกำลังอัดประลัย ถึงแม้ในการคำนวณออกแบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก คอนกรีตจะไม่ได้รับแรงดึงโดยตรงก็ตาม แต่การทราบค่ากำลังดึงนี้จะช่วยในการควบคุมการแตกร้าวของคอนกรีต

กำลังเฉือน คือ ความต้านทานการกระทำของแรงสองแรง ซึ่งมีขนาดเท่ากันและขนานกัน โดยกระทำตรงกันข้ามบนระนาบซึ่งมีระยะห่างกันเล็กน้อย แรงเฉือนมักจะเกิดขึ้นพร้อมกับแรงดึงและแรงดัดเสมอ กำลังต้านทานแรงเฉือนมีค่าประมาณ 15 - 25% ของกำลังอัดประลัยของคอนกรีต

กำลังยึดเหนี่ยว คือ ความต้านทานการลื่นไถลของเหล็กเสริมที่หล่ออยู่ในเนื้อคอนกรีต แรงต้านทานนี้เกิดจากการยึดติดกันกับซีเมนต์เพสต์ที่แข็งตัวแล้วจากความเสียดทานระหว่างผิวเหล็กกับคอนกรีต

16.1 กำลังดึง (Tensile Strength)

ความต้านทานในด้านรับแรงดึงของคอนกรีต มีค่าต่ำมาก คือ ประมาณ 10% ของกำลังอัดประลัย ถึงแม้ในการคำนวณออกแบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก คอนกรีตจะไม่ได้รับแรงดึงโดยตรงก็ตาม แต่การทราบค่ากำลังดึงนี้จะช่วยในการควบคุมการแตกร้าวของคอนกรีตจากผลกระทบต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิ การหดตัว และมีประโยชน์อย่างมากในงานคอนกรีตอัดแรง งานสิ่งก่อสร้างเก็บของเหลว เป็นต้น

วิธีการหาค่ากำลังดึงของคอนกรีต ทำได้ 3 วิธี ได้แก่

1. Direct Tensile Strength Test
2. Flexural Strength Test
3. Splitting Tensile Strength Test

16.1.1 Direct Tensile Strength Test

โดยปกติแล้วการให้แรงดึงโดยตรงแก่ก้อนตัวอย่างทดสอบคอนกรีต จะทำได้ยาก เพราะมักเกิดความคลาดเคลื่อนของผลทดสอบ เนื่องจาก

1. เกิดการเยื้องศูนย์ของก้อนตัวอย่าง ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญมาก
2. มีหน่วยแรงอื่นแทรกเข้ามาจากหัวจับยึด ซึ่งเกิดเป็นหน่วยแรงเฉพะที่และในที่สุดจะเกิดการแตกที่บริเวณนี้ จากนั้นรอยแตกร้าวจะแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว กำลังดึงที่ได้จะเป็นของบริเวณที่มีกำลังต่ำสุด ซึ่งไม่ตรงกับค่ากำลังของเนื้อคอนกรีตจริง

จากเหตุผลข้างต้น ผลจากการทดสอบจึงให้ค่าที่แตกต่างกันได้มาก ทำให้ยังไม่มี การกำหนดมาตรฐานวิธีการทดสอบแบบนี้ขึ้น

16.1.2 Flexural Strength Test

เนื่องจากการหาค่ากำลังดึงของคอนกรีตโดยตรงทำได้ยาก จึงนิยมหาค่ากำลังดึงของคอนกรีตจากการทดสอบตัวอย่างคานคอนกรีตภายใต้แรงดัดแทน โดยค่าหน่วยแรงดึงจะเกิดสูงสุด ณ จุดแตกร้าวที่บริเวณท้องคาน ที่เรียกว่า “โมดูลัสการแตกร้าว (Modulus of Rupture)”

กำลังดัดของคอนกรีตที่ได้จากการทดสอบนี้ จะแตกต่างจากกำลังดึงโดยตรงของคอนกรีต เนื่องจากหน่วยการยึดหดตัวในคอนกรีตที่เกิดขึ้นจากการดัดขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนโค้ง มีใช้การยึดหดในลักษณะเส้นตรง เรียกว่าผลกระทบจาก Strain Gradient ซึ่งทำให้โมดูลัสการแตกร้าวมีค่าแตกต่างกันไปตามขนาดความลึกของคานทดสอบ

ค่ากำลังดัดที่ทดสอบได้นี้มีประโยชน์สำหรับงานควบคุมคุณภาพคอนกรีตในงานถนนและพื้นสนามบิน เพราะคอนกรีตได้รับการออกแบบให้รับน้ำหนักในลักษณะของแรงดัด

รูปที่ 16-2 ลักษณะการแตกร้าวของตัวอย่างรูปคาน จากการทดสอบกำลังดัดของคอนกรีต (Flexural Strength Test)

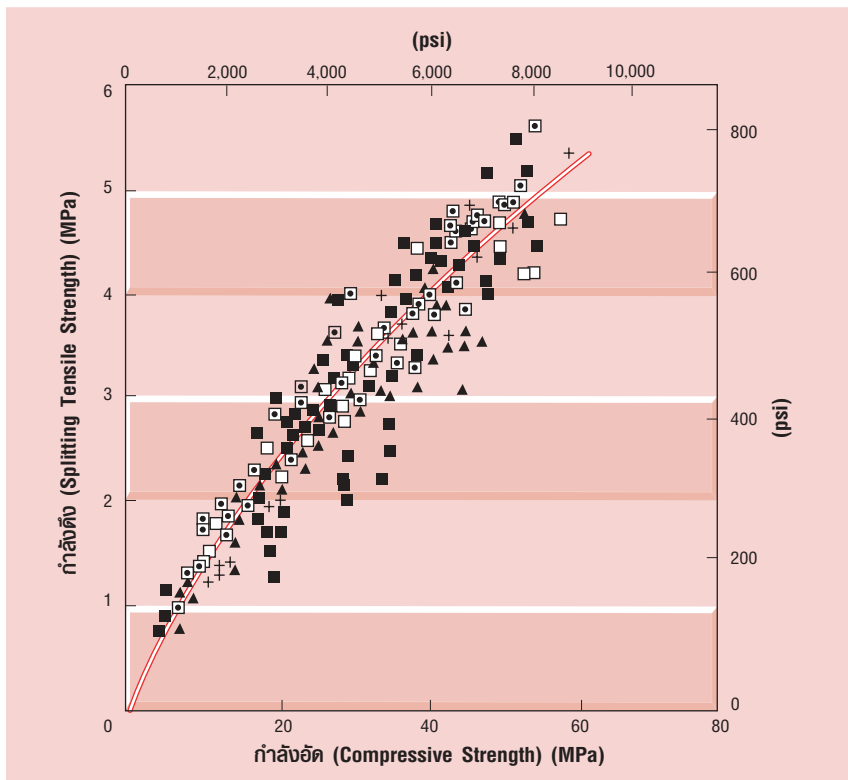
16.1.3 Splitting Tensile Strength Test

การทดสอบนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตโดยใช้ก้อนตัวอย่างทดสอบคอนกรีตรูปทรงกระบอกมาตรฐาน วางให้แกนตามยาวอยู่ในแนวนอนบนเครื่องทดสอบกำลังอัด ก้อนตัวอย่างจะแตกในแนวตั้งตามแนวเส้นผ่านศูนย์กลาง

การทดสอบวิธีนี้ ให้ค่าที่สม่าเสมอดีกว่า 2 วิธีข้างต้น แม้จะไม่ได้ค่ากำลังดึงที่แท้จริง เพราะบริเวณปลายทั้งสองจะเป็นบริเวณรับแรงอัด (Compression Zone) แต่ค่าที่ได้จะสูงกว่าแรงดึงจริงของคอนกรีต ประมาณ 5 - 12% ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่ใกล้เคียงกว่าค่าที่ได้จากค่ากำลังอัด และข้อดีของวิธีนี้ คือ ก้อนตัวอย่างสามารถใช้ทดสอบได้ทั้งกำลังอัดและกำลังดึง

รูปที่ 16-3 ก้อนตัวอย่างจากการทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตโดยวิธี Splitting Tensile Strength Test จะแตกในแนวตั้งตามแนวเส้นผ่านศูนย์กลาง

รูปที่ 16-4 ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังดึง (Splitting Tensile Strength) และกำลังอัด 4

ผลการทดสอบทั้ง 3 วิธี ให้ค่ากำลังที่แตกต่างกัน โดย Flexural Strength Test ให้ค่าสูงสุด และ Direct Tensile Strength Test ให้ค่าต่ำสุด เนื่องจากทั้ง Flexural Strength Test และ Splitting Tensile Strength Test จะเกี่ยวข้องกับการกระจายของหน่วยแรงที่ไม่สม่าเสมอ หรือไม่ใช้กำลังดึงที่แท้จริง

- ปัจจัยที่มีผลต่อกำลังดึง

1. วิธีการทดสอบ

- Flexural Strength Test ให้ค่าสูงสุด
- Direct Tensile Strength Test ให้ค่าต่ำสุด

2. มวลรวม

- Direct Tensile Strength Test และ Splitting Tensile Strength Test จะกระทบน้อย
- Flexural Strength Test มวลรวมที่เป็นเหลี่ยมมุม จะส่งผลให้ค่าสูงกว่ามวลรวมที่กลม

3. ความชื้น

- Direct Tensile Strength Test และ Splitting Tensile Strength Test จะกระทบน้อย
- Flexural Strength Test ทดสอบในขณะที่ก้อนตัวอย่างแห้งจะให้ค่าต่ำกว่าก้อนตัวอย่างที่อยู่ในสภาพเปียกชื้น

● ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังดึงและกำลังอัด

อัตราส่วนของกำลังดึงต่อกำลังอัด จะขึ้นอยู่กับระดับของกำลังของคอนกรีต เมื่อกำลังอัดสูงขึ้น อัตราส่วนระหว่างกำลังดึงต่อกำลังอัดจะต่ำลง

Strength of concrete (psi)			Ratio (%)		
Compressive	Modulus of rupture	Tensile	Modulus of rupture to compressive strength	Tensile strength to compressive strength	Tensile strength to modulus of rupture
1,000	230	110	23.0	11.0	48
2,000	375	200	18.8	10.0	53
3,000	485	275	16.2	9.2	57
4,000	580	340	14.5	8.5	59
5,000	675	400	13.5	8.0	59
6,000	765	460	12.8	7.7	60
7,000	855	520	12.2	7.4	61
8,000	930	580	11.6	7.2	62
9,000	1,010	630	11.2	7.0	63

ตารางที่ 16-1 ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัด, กำลังดึง, และกำลังดึงของคอนกรีต 5

16.2 กำลังเฉือน (Shear Strength)

การเฉือนเป็นการกระทำของแรงสองแรง ซึ่งมีขนาดเท่ากันและขนานกัน โดยกระทำตรงกันข้ามบนระนาบซึ่งมีระยะห่างกันเล็กน้อย แรงเฉือนมักจะเกิดขึ้นพร้อมกับแรงดึงและแรงดัดเสมอ การทดสอบหาความต้านทานแรงเฉือนในคอนกรีตโดยตรงนี้ไม่สะดวก เช่นเดียวกับการทดสอบหาความต้านทานแรงดึง ทั้งนี้เป็นเพราะค่าแรงดัด แรงกด และแรงดึงในแนวทแยงจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้ผลการทดสอบไม่ถูกต้อง

ปกติการทดสอบหาความต้านทานแรงเฉือน กระทำได้โดยการบิดแท่งตัวอย่างทดสอบรูปทรงกระบอก พบว่า กำลังต้านทานแรงเฉือนมีค่าประมาณ 15 - 25% ของกำลังอัดประลัยของคอนกรีต ค่าความต้านทานแรงเฉือนนี้ขึ้นอยู่กับส่วนผสมของคอนกรีต

เช่นเดียวกับค่ากำลังอัดประลัย กล่าวคือ คอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์มากและมีขนาดคละของมวลรวมดี ย่อมให้ค่าความต้านทานแรงเฉือนสูงกว่าคอนกรีตที่มีขนาดคละของมวลรวมออกหยาบ

16.3 กำลังยึดเหนี่ยว (Bond Strength)

ความสำคัญอย่างหนึ่งในการออกแบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กให้รับแรงดัดก็คือ ความต้านทานการลื่นไถลของเหล็กเสริมที่หล่ออยู่ในเนื้อคอนกรีต แรงต้านทานนี้เกิดจากการยึดติดกันกับซีเมนต์เพสต์ที่แข็งตัวแล้ว จากความเสียดทานระหว่างผิวเหล็กกับคอนกรีต และจากแรงกดที่ข้อในเหล็กข้ออ้อย งานก่อสร้างสมัยใหม่นี้ มักนิยมใช้เหล็กข้ออ้อยกันมาก ขนาดและระยะของข้อต้องเพียงพอที่จะเกิดกำลังยึดเหนี่ยวกับเนื้อคอนกรีต มาตราฐานการออกแบบมักกำหนดค่าแรงยึดเหนี่ยวเป็นเปอร์เซ็นต์ของกำลังอัดของคอนกรีต และขนาดของเหล็กเสริมที่ใช้

แรงยึดเหนี่ยวของคอนกรีตยังขึ้นอยู่กับชนิดของปูนซีเมนต์ สารผสมเพิ่ม และอัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคุณสมบัติของซีเมนต์เพสต์ คอนกรีตที่มีส่วนผสมของปูนซีเมนต์มากจะมีแรงยึดเหนี่ยวเพิ่มมากขึ้น แรงยึดเหนี่ยวของคอนกรีตในสถานะที่แห้งจะมากกว่าในสถานะที่ชื้น และแรงยึดเหนี่ยวกับเหล็กเสริมในแนวนอนจะน้อยกว่าในแนวตั้ง เพราะน้ำที่เกิดจากการเยิ้มอาจไปเกาะอยู่ที่เหล็กเสริมตามแนวนอนได้ เมื่อคอนกรีตแข็งตัวจึงเกิดเป็นรูโพรงใต้เหล็กเสริมนั้น ทำให้ลดกำลังยึดเหนี่ยวลง

การทดสอบเพื่อหาแรงยึดเหนี่ยวกับเหล็กเสริม ทำได้โดยการดึงเหล็กเสริมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 19 มิลลิเมตร ที่หล่ออยู่ในก้อนคอนกรีตรูปทรงลูกบาศก์ ขนาด 15 เซนติเมตร วัดระยะเลื้อนไถล ในขณะที่ออกแรงดึงท่อนเหล็กนั้น แล้วนำมาเขียนกราฟระหว่างกำลังยึดเหนี่ยวกับระยะเลื้อนไถล การทดสอบกระทำจนกว่าแรงที่ใช้ดึงท่อนเหล็กมีค่าเท่ากับกำลังคราก (Yield Strength) ของเหล็กนั้น หรือเมื่อคอนกรีตเริ่มชำรุดแยกออกจากกัน หรือจนกระทั่งระยะเลื้อนไถลมีค่ามากกว่า 2.5 มิลลิเมตร

16.4 กำลังกระแทก (Impact Strength)

ตัวอย่างคอนกรีตที่ต้องมีคุณสมบัติรับแรงกระแทกได้ดี เช่น คอนกรีตสำหรับงานเสาเข็มตอก ซึ่งต้องมีความสามารถที่จะทนต่อการกระแทกและการดูดซับพลังงานได้เป็นอย่างดี

ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังกระแทกกับกำลังอัดขึ้นอยู่กับ

1. ชนิดของมวลรวมหยาบ : มวลรวมที่มีค่าโมดูลัสยืดหยุ่นต่ำและมีค่า Poisson Ratio ต่ำ จะสามารถรับแรงกระแทกได้ดี
2. ความชื้นของคอนกรีต : คอนกรีตที่ชื้นจะให้กำลังกระแทกต่ำกว่าคอนกรีตที่แห้ง
3. ลักษณะของมวลรวม : กำลังกระแทกจะสูงเมื่อใช้หินที่เป็นเหลี่ยมมุมและผิวหยาบ หินยังมีขนาดเล็ก จะปรับปรุงคุณสมบัติด้านการรับกำลังกระแทก
4. ปริมาณปูนซีเมนต์ : เพื่อให้ได้กำลังกระแทกที่เหมาะสม ปริมาณปูนซีเมนต์ที่ใช้ ไม่ควรเกิน 400 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

รูปที่ 16-5 การทดสอบความต้านทานการขัดสี (Abrasion Resistance) ตามมาตรฐาน ASTM C 944

16.5 ความต้านทานการขัดสี (Abrasion Resistance)

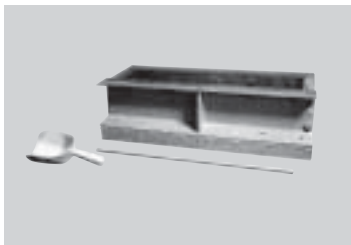
คุณสมบัตินี้ทดสอบได้โดยการวัดค่าความสึกที่เกิดจากการสึกหรอของก้อนตัวอย่างที่ผ่านการขัดผิว หรือน้ำหนักของตัวอย่างทดสอบที่หายไปภายหลังการขัดผิว

ความต้านทานการขัดสีขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความต้านทานการขัดสีจะเพิ่มขึ้น เมื่อใช้คอนกรีตที่มีอัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ต่ำลง หรือมีกำลังอัดสูงขึ้น
2. ความต้านทานการขัดสีจะเพิ่มขึ้น เมื่อใช้คอนกรีตที่มีอัตราส่วนมวลรวมต่อปูนซีเมนต์สูงขึ้น
3. ความต้านทานการขัดสีจะต่ำมาก สำหรับคอนกรีตที่ใช้มวลรวมเบา
4. ความต้านทานการขัดสีจะเพิ่มขึ้น ถ้าการเย็บเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย
5. ความต้านทานการขัดสีจะเพิ่มขึ้น ถ้าเลื่อนเวลาการแต่งผิวหน้าคอนกรีตออกไปเล็กน้อย
6. ประการที่สำคัญที่สุด คือ การบ่มคอนกรีตอย่างถูกต้องและเพียงพอ จะช่วยเพิ่มความต้านทานการขัดสีอย่างมาก

16.6 การทดสอบคุณสมบัติด้านกำลังอื่น ๆ ของคอนกรีต

16.6.1 การทำตัวอย่างคอนกรีตรูปคาน

ก) แบบหล่อรูปคาน, เหล็กต้ำ, และข้อันตัก

ข) เครื่องจี้เขย่าคอนกรีต

รูปที่ 16-6 อุปกรณ์ทำตัวอย่างทดสอบคอนกรีตรูปคาน

● มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 192

Standard Practice for

Making and Curing Concrete Test Specimens in the Laboratory

● ขอบข่าย

ส่วนหนึ่งของข้อปฏิบัตินี้ครอบคลุมวิธีการทำตัวอย่างคอนกรีตในห้องปฏิบัติการภายใต้การควบคุมวัสดุและสภาพการทดสอบที่ถูกต้อง

● อุปกรณ์

1. แบบหล่อรูปคานขนาด 15 x 15 x 60 เซนติเมตร
2. เหล็กต้ำขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 16 มิลลิเมตร ปลายกลมมน หรือเครื่องจี้เขย่าคอนกรีต
3. ข้อันตัก และเกรียงเหล็ก

● วิธีการทำตัวอย่างคอนกรีต

1. ทำความสะอาดแบบหล่อตัวอย่าง แล้วทาน้ำมันที่ผิวภายในทุกด้าน
2. ตักคอนกรีตใส่ลงแบบ โดยแบ่งเป็น 2 ชั้นเท่า ๆ กันโดยประมาณ แต่ละชั้นตักด้วยเหล็กต้ำ 60 ที หลังจากนั้นปาดผิวหน้าให้เรียบ

- ตัวอย่างคอนกรีตที่ทำเสร็จแล้ว ควรใช้แผ่นพลาสติกหรือกระสอบที่เปียกชื้นคลุมไว้ เพื่อป้องกันน้ำระเหยออก ทั้งคอนกรีตไว้ในแบบประมาณ 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นถอดแบบออก เขียนรายละเอียดต่าง ๆ บนหน้าก้อนปูน เช่น วันที่ทำตัวอย่าง, หมายเลขตัวอย่าง เป็นต้น
- จากนั้นนำก้อนตัวอย่างไปบ่มโดยการแช่น้ำ จนถึงเวลาที่จะทำการทดสอบ โดยทั่วไปจะทดสอบที่อายุ 7 วัน และ 28 วัน เมื่อถึงกำหนดเวลาทดสอบ นำก้อนตัวอย่างขึ้นจากบ่อบ่ม ทิ้งไว้ให้ผิวแห้ง ชั่งน้ำหนัก วัดขนาด จดบันทึกค่า แล้วนำไปทดสอบกำลังดัดของคอนกรีตต่อไป

16.6.2 การทดสอบกำลังดัดของคอนกรีต (Flexural Strength Test)

- มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 78

Standard Test Method for

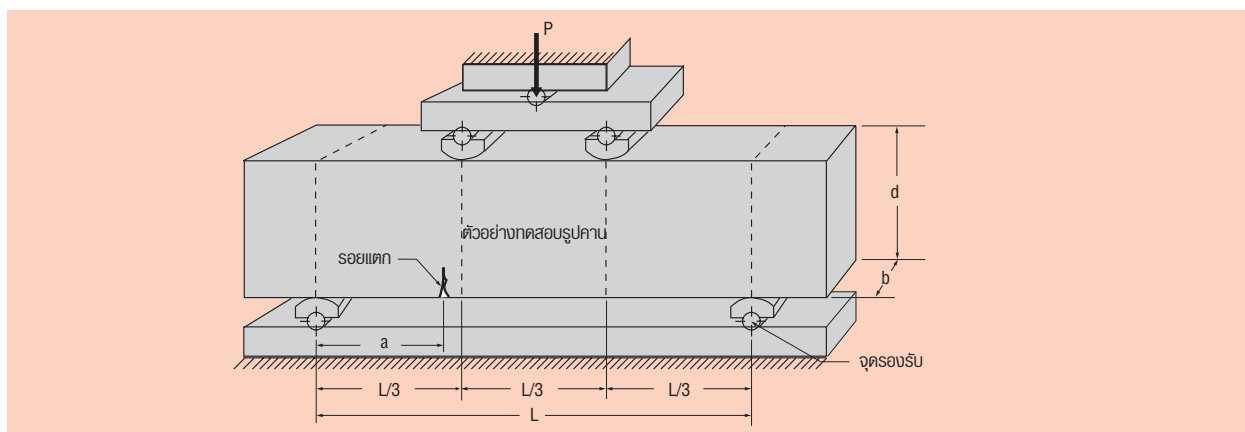
Flexural Strength of Concrete (Using Simple Beam with Third-Point Loading)

- ขอบข่าย

วิธีการทดสอบนี้ครอบคลุมการหาลังดัดของตัวอย่างคอนกรีตโดยใช้ Simple Beam with Third-Point Loading

- วิธีการทดสอบ

1. นำแท่นทดสอบตัวอย่างรูปคาน ติดเข้ากับเครื่องทดสอบ
2. แบ่งก้อนตัวอย่างตามยาว โดยเหล็บริเวณปลายไว้สองส่วน ส่วนละ 7.5 เซนติเมตร ส่วนภายในที่เหล็อแบ่งเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนละ 15 เซนติเมตร
3. วางก้อนตัวอย่างลงบนแท่น โดยให้รอยขีดอยู่ตรงกับฐานของแท่น แล้วนำแท่นกดด้านบน วางบนก้อนตัวอย่างให้ตรงรอยขีดเช่นกัน

รูปที่ 16-7 การทดสอบกำลังดัดของคอนกรีต (Flexural Strength Test)

- ตั้งน้ำหนักกดให้คงที่ อัตราที่ใช้คือ 0.14 - 0.20 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ต่อวินาที
- เปิดเครื่องกดน้ำหนัก จนก่อนตัวอย่างหัก แล้วบันทึกค่าน้ำหนักสูงสุด เพื่อนำไปคำนวณหาค่ากำลังตัด

- การคำนวณ

กรณีที่ก่อนตัวอย่างแตกอยู่ในช่วงกลาง

$$R = \frac{PL}{bd^2}$$

กรณีที่ก่อนตัวอย่างไม่แตกอยู่ในช่วงกลาง

$$R = \frac{3Pa}{bd^2}$$

R = โมดูลัสการแตกร้าว (กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร)

P = น้ำหนักกดสูงสุด (กิโลกรัม)

L = ช่วงความยาวของตัวอย่างคาน (เซนติเมตร)

a = ระยะทางเฉลี่ยจากจุดที่แตกไปยังจุดรองรับที่ใกล้กว่า โดยวัดด้านท้องคาน ซึ่งเกิดแรงดึง (เซนติเมตร)

b = ความกว้างของตัวอย่างคาน (เซนติเมตร)

d = ความลึกของตัวอย่างคาน (เซนติเมตร)

16.6.3 การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตโดยวิธี Splitting Tensile Strength Test

- มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 496

Standard Test Method for

Splitting Tensile Strength of Cylindrical Concrete Specimens

- ขอบข่าย

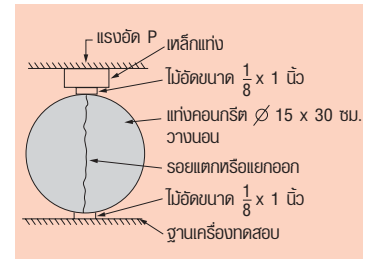
วิธีการทดสอบนี้ครอบคลุมการทำ Splitting Tensile Strength ของตัวอย่างคอนกรีตรูปทรงกระบอก

- เครื่องมือและอุปกรณ์

1. เครื่องทดสอบกำลังอัด
2. แผ่นไม้อัดขนาด 0.3 x 2.5 x 30 เซนติเมตร จำนวน 2 แผ่น
3. ตลับเมตร

● **วิธีการทดสอบ**

1. วัดและบันทึกความสูงและขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่างคอนกรีต โดยวัด 2 แนวที่ตั้งฉากกันให้ละเอียดในหน่วยมิลลิเมตร แล้วหาค่าเฉลี่ย
2. วางก้อนตัวอย่างในแนวนอนใต้หัวกด โดยรองด้านบนและด้านล่างก้อนตัวอย่าง ด้วยแผ่นไม้อัด
3. เพิ่มแรงกดบนตัวอย่างอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ด้วยอัตรา 0.12 - 0.23 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรต่อวินาที จนก้อนตัวอย่างพังในลักษณะ แตกในแนวตั้งตามแนวเส้นผ่านศูนย์กลาง

รูปที่ 16-8 การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตโดยวิธี Splitting Tensile Strength Test

● **การคำนวณ**

สามารถคำนวณกำลังต้านทานแรงดึงบนระนาบแตกראวได้ตามสมการต่อไปนี้

$$f_s = \frac{2P}{\pi dL}$$

f_s = Splitting Tensile Strength (กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร)

P = น้ำหนักกดสูงสุด (กิโลกรัม)

L = ความยาวของก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอก (เซนติเมตร)

d = ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอก (เซนติเมตร)

มาตรฐานอ้างอิง

- ASTM C 78 : 2002 : Standard Test Method for Flexural Strength of Concrete (Using Simple Beam with Third-Point Loading)
- ASTM C 192 : 2002 : Standard Practice for Making and Curing Concrete Test Specimens in the Laboratory
- ASTM C 496 : 2004 : Standard Test Method for Splitting Tensile Strength of Cylindrical Concrete Specimens
- ASTM C 944 : 1999 : Standard Test Method for Abrasion Resistance of Concrete or Mortar Surfaces by the Rotating-Cutter Method
- BS EN 12390-1 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 1: Shape, dimensions and other requirements for specimens and moulds
- BS EN 12390-2 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 2: Making and curing specimens for strength tests
- BS EN 12390-4 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 4: Compressive strength--- Specification for testing machines
- BS EN 12390-5 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 5: Flexural strength of test specimens
- BS EN 12390-6 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 6: Tensile splitting strength of test specimens
- BS EN 12390-7 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 7: Density of hardened concrete
- BS EN 12390-8 : 2000 : Testing hardened concrete---Part 8: Depth of penetration of water under pressure

เอกสารอ้างอิง

- 1 ชัชวาลย์ เศรษฐบุตร์, “คอนกรีตเทคโนโลยี (Concrete Technology)”, คอนกรีตผสมเสร็จซีแพค, บริษัทผลิตภัณฑ์และวัสดุก่อสร้าง จำกัด, 2537.
- 2 บริษัทผลิตภัณฑ์และวัสดุก่อสร้าง จำกัด, “คู่มือการทดสอบหิน ทราย และคอนกรีต”, คอนกรีตผสมเสร็จซีแพค, 2543.
- 3 เอกสารวิชาการของคอนกรีตผสมเสร็จซีแพค, บริษัทผลิตภัณฑ์และวัสดุก่อสร้าง จำกัด, 2545.
- 4 A. M. Neville, “Properties of Concrete”, Fourth Edition, 1999.
- 5 P. Kumar Mehta and Paulo J.M. Monteiro, “Concrete Structure, Properties, and Materials”, Second Edition, 1993.